

UZASADNIENIE

1. Wprowadzenie

Przedkładany projekt ustawy o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, zwanej dalej „ustawą CEIDGiPIP”, zastępuje dotychczasowe przepisy dotyczące Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) zawarte w rozdziale 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (SDG) oraz przepisy rozdziału 2a wspomnianej ustawy regulujące zasady działania pojedynczego punktu kontaktowego. Zaproponowana nowa ustawa w zakresie CEIDG i Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP) jest konsekwencją uchylenia SDG i zastąpienia jej w zakresie wyłączającym przedmiotowe uregulowania – ustawą Prawo przedsiębiorców.

2. Potrzeba i cel regulacji

Jak wyżej wskazano, nowa ustawa CEIDGiPIP zastępuje dotychczasowe regulacje wynikające z uchylanej SDG. Nowa ustawa systematyzuje przede wszystkim dotychczasowe przepisy zawarte w rozdziale 3 dotyczącym CEIDG, odzwierciedlając w większości obowiązujący stan prawny. Niemniej, po blisko 6 latach działania systemu teleinformatycznego CEIDG warto zaproponować kolejne rozwiązania prawne mające na celu sprawniejszą i skuteczniejszą obsługę przedsiębiorców, poprzez m.in. zmniejszenie ilości danych wpisowych, uproszczenie procesu rejestracji i zmiany danych we wpisie w CEIDG, a także ułatwienie zawieszania i wznawiania wykonywania działalności.

Projekt ustawy ma na celu również – oprócz zastąpienia nową ustawą dotychczasowych przepisów w zakresie CEIDG, jak i pojedynczego punktu kontaktowego – m.in.:

- 1) **umożliwienie udostępniania w CEIDG informacji o udzielonych przez przedsiębiorcach pełnomocnictwach oraz ustanowionych prokurentach;**
- 2) **dokonanie nowego podziału danych wpisywanych do CEIDG na dane ewidencyjne przedsiębiorcy i dane informacyjne o przedsiębiorcy;**
- 3) **wprowadzenie zasady automatycznego wznowienia wykonywania działalności po upływie wskazanego przez przedsiębiorcę okresu zawieszenia;**
- 4) **realizację – wynikającej z Prawa przedsiębiorców – zasady możliwości zawieszenia, przez przedsiębiorców – osoby fizyczne, wykonywania działalności gospodarczej na czas nieokreślony (obecnie dopuszczalny okres wynosi co do zasady maksymalnie 24 miesiące);**

- 5) **wprowadzenie zasady, że zmiany danych informacyjnych o przedsiębiorcy można dokonać w dowolnym terminie;**
- 6) **stworzenie podstawy prawnej do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych gromadzonych przez ZUS i CRP-KEP, co będzie miało istotny wpływ na usprawnienie postępowań administracyjnych toczących się w ramach CEIDG;**
- 7) **w zakresie PIP – doprecyzowanie zadań organów, które realizują sprawy lub mogą udzielić praktycznych informacji dot. zagadnień związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej (zakresem obowiązku informacyjnego będą objęte także zagadnienia związane z kontrolą sprzętu i inspekcjami lokali wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej);**
- 8) **zastosowanie ułatwień przy wykorzystywaniu funkcjonalności pozwalających na realizację spraw w pełni drogą elektroniczną za pośrednictwem PIP, np. poprzez możliwość wykorzystania ponownie wcześniej wprowadzonych do systemu danych.**

3. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

CEIDG jest ewidencją przedsiębiorców, będących osobami fizycznymi, działających na terenie Polski. Ewidencja prowadzona jest od dnia 1 lipca 2011 r. w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie nowelizacji przepisów SDG z dnia 19 grudnia 2008 r. Wcześniej ewidencje działalności gospodarczej prowadzone były przez gminy. Od czasu wejścia w życie nowelizacji obowiązuje nowy formularz wniosku CEIDG-1 do rejestracji działalności gospodarczej osób fizycznych, który zastąpił wcześniejszy formularz EDG-1. Wniosek CEIDG-1 stanowi jednocześnie zgłoszenie do ZUS/KRUS, GUS oraz naczelnika urzędu skarbowego. Wpis do CEIDG jest wolny od opłat.

Ogólna liczba przedsiębiorców zarejestrowanych w CEIDG wg stanu na koniec 2016 r. wyniosła ok. 2,5 mln.

Organ prowadzący CEIDG stale dąży do usprawnienia działania systemu oraz poprawy w funkcjonowaniu administracji obsługującej CEIDG. To uzasadnia propozycję kolejnych, nowych rozwiązań eliminujących obciążenia dla przedsiębiorców.

Obecne problemy i rzeczywisty stan wynikający z obowiązujących przepisów, a także uchylenie ustawy SDG powodują konieczność dokonania analizy dotychczasowego funkcjonowania CEIDG, tak by uprościć niezbędne procedury, a jednocześnie zapewnić taką jakość danych zawartych w ewidencji, która będzie miała korzystny wpływ na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Z kolei przepisy dotyczące PIP zastępują dotychczasowe przepisy rozdziału 2a SDG, stanowiące transpozycję do polskiego systemu prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, w zakresie budowy i funkcjonowania pojedynczego punktu kontaktowego. Projekt przewiduje zmianę nazwy pojedynczego punktu kontaktowego na Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy. Powyższa zmiana jest podyktowana dotychczas poczynionymi obserwacjami, z których wynika, że brak wskazania w nazwie głównej roli pojedynczego punktu kontaktowego przyczynia się do ograniczenia jego rozpoznawalności wśród przedsiębiorców. Dotychczasowa nazwa nie kojarzy się przedsiębiorcom z miejscem, gdzie można drogą elektroniczną załatwić sprawę lub uzyskać potrzebne informacje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Zgodnie z wprowadzanymi przepisami, bez zmian pozostaje rola oraz główne zadania instytucji, jednakże poszerzono zakres obowiązków i uprawnień PIP w stosunku do obowiązków i uprawnień nadanych pojedynczemu punktowi kontaktowemu w dotychczasowej SDG. W zakresie proponowanych zmian jest również doprecyzowanie zadań organów, które realizują sprawy lub mogą udzielić praktycznych informacji dot. zagadnień związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej. Niezmiennie zadaniem PIP jest dążenie do umożliwienia realizacji drogą elektroniczną jak największej liczby procedur związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Obecnie w Polsce zidentyfikowano ok. 1200 procedur administracyjnych realizowanych przez przedsiębiorców w ramach prowadzonego biznesu. Celem PIP jest stopniowe udostępnianie możliwości realizacji online większości ze zidentyfikowanych spraw, w szczególności tych, które nie są obecnie możliwe do wykonania za pośrednictwem systemów dziedzinowych, a tam gdzie jest to zasadne i możliwe, stopniowe integrowanie systemu PIP z systemami dziedzinowymi i regionalnymi. Proponowane zmiany mają m.in. na celu poszerzenie zakresu świadczonych usług przez PIP, w tym w szczególności wprowadzenie proaktywnych form komunikacji z przedsiębiorcami, usprawnienie procesów związanych ze zbieraniem od obywateli wniosków i sugestii dot. rozwoju działalności gospodarczej oraz praw i obowiązków przedsiębiorców, umożliwienie za pośrednictwem strony internetowej PIP dokonania opłat w formie elektronicznej za realizację procedur administracyjnych, usprawnienie procesów związanych z udzielaniem informacji na wniosek przedsiębiorcy na podstawie danych i informacji zgromadzonych w bazach wiedzy. Proponowane przepisy zobowiązują organy udostępniające informacje poprzez stronę internetową PIP do zapewnienia ich kompletności i aktualności oraz do stosowania przy ich tworzeniu prostego i zrozumiałego

języka, bez stosowania odwołań do ogólnie wskazanych wymagań zawartych w innych przepisach. Proponowane przepisy pozwolą na zastosowanie ułatwień przy wykorzystywaniu funkcjonalności pozwalających na realizację spraw w pełni drogą elektroniczną za pośrednictwem PIP, np. poprzez możliwość ponownego wykorzystania wcześniej wprowadzonych do systemu danych. W porównaniu do stanu obecnego ulegnie rozszerzeniu zakres informacji zawartych w Punkcie. Obowiązek zamieszczania informacji będzie dotyczył także zasad i warunków kontroli oraz inspekcji wykonywania działalności gospodarczej.

4. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Art. 2 ust. 2

Obecnie przepisy art. 23 ust. 3 SDG wskazują na zadania CEIDG, do których należy m.in. ewidencjonowanie przedsiębiorców będących osobami fizycznymi. Zapisy te zostały przeniesione do projektu ustawy CEIDGiPIP, a następnie rozszerzone i rozwinięte. Zakłada się, że wykreślona z ewidencji osoba nie jest już przedsiębiorcą, niemniej CEIDG publikuje określone informacje (tzw. historia wpisu). Konieczne jest stworzenie wyraźnej podstawy prawnej do publikowania informacji o składanych przez przedsiębiorcę wnioskach, które stworzą „historię przedsiębiorcy”. Udostępniane będą również informacje niepodlegające dotąd wpisowi do CEIDG – informacje o pełnomocniku, prokurencie, w tym historia udzielanych pełnomocnictw i ustanowionych prokurentów.

Art. 3 ust. 1 i 2

Proponowany zapis odnosi się do materii regulowanej obecnie przez art. 24 SDG. Zmiana (w stosunku do obowiązującego stanu prawnego) uwzględnia wyniki uzgodnień pomiędzy Ministerstwem Cyfryzacji a Ministerstwem Rozwoju o możliwość składania wniosków m.in. za pośrednictwem banków.

Art. 3 ust. 3

Proponowany zapis tworzy podstawę prawną dla ministra właściwego ds. gospodarki do przetwarzania i przechowywania danych i informacji przekazywanych do CEIDG w ramach tzw. jednego okienka, które nie podlegają samemu wpisowi do CEIDG, a są przekazywane do innych organów z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Odzwierciedla to sposób współpracy systemów teleinformatycznych tworzących tzw. „jedno okienko”.

Art. 4

Nie ulegają zmianie zadania CEIDG w zakresie podmiotów objętych wpisem do CEIDG, niemniej jednak niezbędne stało się doprecyzowanie ww. kwestii i jednoznaczne rozstrzygnięcie, że osoby wykonujące działalność wskazaną w obowiązującym aktualnie art. 3 SDG oraz projektowanym art. 6 Prawa przedsiębiorców nie są ewidencjonowane w CEIDG. W przepisach ustanowione zostały określone wyłączenia z zakresu zastosowania działu II „Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej” ustawy. Ustawa wyłącza określone rodzaje działalności wskazane w art. 6 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, tj. działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwo, warzywnictwo, leśnictwo i rybactwo śródlądowe, a także wykonywaną przez rolników działalność agroturystyczną, działalność w zakresie wyrobu wina oraz działalność w zakresie sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy, hodowli lub chowu. Konsekwencją tego wyłączenia jest brak obowiązku wpisu do CEIDG podmiotów wykonujących jedynie ww. działalność.

Art. 5 ust. 1 i 2

Omawiany przepis proponuje dokonania podziału danych wpisowych na dane ewidencyjne i dane informacyjne o przedsiębiorcy. Podział ten jest niezbędny, ponieważ w art. 15 ust. 1 CEIDGiPIP dokonano zmiany w zakresie terminów (względem obecnego art. 30 ustawy SDG) na składanie wniosków o zmianę wpisu i wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG. W sprawach danych ewidencyjnych – najważniejszych z punktu widzenia zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego – zachowany zostanie termin 7 dni na złożenie wniosku od dnia zmiany tychże danych. Dane informacyjne przedsiębiorca będzie mógł natomiast zmienić w każdym czasie. Są to dane, których aktualność nie ma bezpośredniego wpływu na innych uczestników obrotu gospodarczego. Organy państwa posiadają jednocześnie uprawnienie weryfikacji tych danych na podstawie odrębnych przepisów prawa.

Ograniczenie danych wpisowych względem stanu obecnego

Ponad 5-letni okres funkcjonowania CEIDG oraz znaczna liczba pytań kierowanych do ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie interpretacji przepisów SDG pozwala na stwierdzenie, że niektóre dane wskazane we wpisie są niepotrzebne, błędnie interpretowane lub nadmiarowe:

- 1) „data urodzenia” jest zbędna w kontekście obowiązku podania przez przedsiębiorcę numeru PESEL. Podanie daty urodzenia może dotyczyć jedynie cudzoziemców i to tylko tych, którzy nie posiadają numeru PESEL;

- 2) ograniczenie ilości danych adresowych wpisywanych do CEIDG – wyłącznie do adresu do doręczeń, a także adresu stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, o ile przedsiębiorca takie miejsce posiada. Tym samym w wielu przypadkach jedynym wpisanym adresem przedsiębiorcy może okazać się adres do doręczeń. Inny adres przedsiębiorca będzie miał obowiązek wpisać w CEIDG jedynie wtedy, gdy nie będzie miał on charakteru tymczasowego, związanego np. z częstymi zmianami miejsca wykonywania działalności gospodarczej (usługi u klienta) lub mobilnym charakterem działalności. Adres zamieszkania od 1 stycznia 2017 r. nie jest już daną objętą wpisem do CEIDG. Adres głównego, jak i dodatkowego miejsca wykonywania działalności jest natomiast często fikcją i pokrywa się – zwłaszcza u najmniejszych przedsiębiorców – z adresem zamieszkania. Należy w tym miejscu stwierdzić, że najważniejsze z punktu widzenia obrotu gospodarczego jest natomiast wskazanie w danych przedsiębiorcy takiego adresu, który umożliwi z nim skuteczny kontakt, zwłaszcza w postaci kontaktu listownego ze strony organów administracji publicznej. Istotna jest także możliwość umieszczenia we wpisie do CEIDG innych danych kontaktowych przedsiębiorcy, jak np. adresu prowadzonej strony internetowej, adresu mailowego, czy też numeru telefonu – informacje te mają kluczowe znaczenie szczególnie dla kontrahentów przedsiębiorcy. W zakresie dokonywania wpisów danych adresowych bez zmian pozostaje wymóg posiadania tytułu prawnego do wskazywanych w CEIDG nieruchomości. Zasadniczo pojęcie „tytułu prawnego” nie zostało zdefiniowane na gruncie przepisów prawa, choć w obrocie prawnym jest często stosowane. „Tytuł prawny” to określenie, które zbiorowo określa różne źródła uprawnień i praw do nieruchomości. W próbie zdefiniowania pojęcia „tytułu prawnego” pomocne jest orzecznictwo sądowe i doktryna, w których podkreśla się, że „tytuł prawny” do nieruchomości/lokalu, może powstać w wyniku różnych czynności prawnych (*umowa kupna nieruchomości, stosunek zobowiązaniowy – umowa najmu, dzierżawy, czy służebność osobista*) orzeczeń sądu (*np. w sprawach spadkowych*) lub decyzji administracyjnych. Generalnie w przypadku „tytułu prawnego” możemy mówić o prawie do władania (akt własności) bądź korzystania z nieruchomości/lokalu (umowa użyczenia, najmu);
- 3) zmiana charakteru wpisu informacji o istnieniu lub ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej z obligatoryjnego na fakultatywny (jeśli przedsiębiorca wyrazi wolę publikacji takiej informacji w CEIDG) z uwagi m.in. na to, że:
- dane te nie mają charakteru *stricte* ewidencyjnego – dotyczą kwestii majątkowych w stosunkach cywilnoprawnych;

- CEIDG nie jest w stanie weryfikować prawdziwości tych danych – nie są to dane dopisywane z urzędu;
- ich znaczenie dla obrotu gospodarczego może przejawiać się w stosunkach zobowiązaniowych, w zakresie udowodnienia wiedzy wierzyciela o stosunkach majątkowych łączących dłużnika z małżonkiem tego dłużnika.

Rezygnacja z wykorzystywania ePUAP na potrzeby CEIDG

W aktualnym stanie prawnym, na gruncie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, komunikacja z systemem teleinformatycznym CEIDG może następować m.in. za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej. Praktyka pokazała jednak, że ten kanał komunikacji nie jest wykorzystywany. Platforma ePUAP nie posiada technicznych możliwości realizacji takiego zadania. W związku z tym w zaproponowanym projekcie zrezygnowano z analogicznych zapisów.

Art. 6 ust. 4

Wynikająca ze wskazanych przepisów zmiana względem stanu obecnego polega na rezygnacji z koncepcji integralności niektórych części wniosku o wpis z samym wnioskiem podstawowym na rzecz fakultatywności ich dołączania do tego wniosku.

Istnieją liczne argumenty przemawiające za takim rozwiązaniem. Wprowadzenie możliwości składania i przekazywania dodatkowych informacji nieobjętych wpisem, tj. zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych – „scalenie” (zintegrowanie) wniosku CEIDG z odpowiednim formularzem ZUS powoduje, że znacząco zwiększa się liczba stron w podstawowym formularzu CEIDG-1 (a przecież nie wszyscy przedsiębiorcy będą zgłaszać np. członków rodzin do ubezpieczenia). W ten sposób formularz staje się nieczytelny, a każda zmiana formularza nawet w zakresie drobnej zmiany odnoszącej się do ubezpieczeń społecznych automatycznie wiąże się z koniecznością przebudowy całego wniosku oraz uzgodnienia jego struktury technicznej (XML) z innymi organami, do których jest on przekazywany online; chęć zapewnienia jednolitości wzoru wniosku zarówno składanego za pośrednictwem CEIDG, jak i bezpośrednio do właściwego organu.

Art. 8 ust. 1

Omawiany przepis stanowi regulację materii, o której traktuje obecny art. 26 ust. 1 ustawy SDG, i jest konsekwencją zmian, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Art. 8 ust. 7

Liczba zadań gmin związanych z funkcjonowaniem CEIDG, w porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym, nie ulegnie zwiększeniu. Przewiduje się nawet jej stopniowe zmniejszanie, związane z coraz powszechniejszym dokonywaniem przez przedsiębiorców operacji w systemie teleinformatycznym CEIDG w formie elektronicznej (tj. bez udziału gminy). Podobnie jak dotychczas gmina będzie brała udział w przetwarzaniu na wersję elektroniczną wniosków o wpis oraz żądań, zgłoszeń i zmian będących integralną częścią wniosku o wpis lub załącznikiem do tego wniosku. Nadal będzie uczestniczyła w przetwarzaniu pisemnych wniosków o ujawnienie pełnomocnika w zakresie czynności CEIDG. Od 1 stycznia 2019 r. przewidywane jest wejście w życie przepisu umożliwiającego zgłoszenie rejestracji lub wyrejestrowania pracownika w zakresie ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Są to nowe funkcjonalności systemu teleinformatycznego, których nie przewiduje dzisiejsze ustawodawstwo. Biorąc pod uwagę wcześniej zasygnalizowany wzrost w zakresie wykorzystywania przez przedsiębiorców elektronicznej formy składania wniosków poprzez system CEIDG należy zakładać, że nowe zadanie nie wpłynie na zwiększenie obowiązków gmin związanych z funkcjonowaniem CEIDG w porównaniu do stanu obecnego.

Art. 10 ust. 3

Przepis ma na celu stworzenie podstawy prawnej do przechowywania danych zawartych już w CEIDG w celu „prewypełniania” wniosku o zmianę wpisu w CEIDG.

Obecnie przepis art. 27 SDG wymaga, aby każdy wniosek zawierał wszystkie dane wpisowe. Jedyny wyjątek w tym zakresie stanowi wniosek o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, w którym ostatnią nowelą SDG ograniczono ilość podawanych danych do zaledwie kilku (tj. firmy przedsiębiorcy, jego numeru PESEL [jeśli takowy posiada], daty urodzenia, numeru REGON [jeśli takowy posiada] oraz numeru NIP [jeśli takowy został nadany] wraz z informacją o jego unieważnieniu bądź uchyleniu). Obowiązek, by wniosek zawierał wszystkie dane wpisowe, wydaje się być zbędny i jako taki utrudnia przedsiębiorcom jego wypełnienie. Powinna w związku z tym istnieć podstawa prawna do „zaciągania” wcześniej zgłoszonych danych. Zmniejszy to, a w niektórych przypadkach nawet całkowicie wyeliminuje konieczność podawania tych samych danych. Niezbędne jest zatem stworzenie podstawy prawnej do przechowywania informacji niepodlegających wpisowi, np. informacji o naczelniku urzędu skarbowego i ubezpieczycielu, nazwie skróconej, w celu przekazania tych danych wraz z wnioskiem do odpowiednich organów oraz stworzenie podstawy prawnej do automatycznego uzupełnienia wniosku przedsiębiorcy składanego online o dane, które znajdują się we wpisie i zostały uprzednio wcześniej zgłoszone wnioskiem.

W przypadku wniosku papierowego rozwiązanie to polegać będzie na zmniejszeniu liczby rubryk formularza do wypełnienia przez przedsiębiorcę. Natomiast organ gminy, który przekształca wnioski na wersję elektroniczną, będzie musiał uzupełnić tylko dane wskazane przez przedsiębiorcę. Pozostała część wniosku zostanie „prewypełniona” przez system CEIDG (np. właściwy naczelnik urzędu skarbowego). Identyfikacja takiego przedsiębiorcy, który wypełni tylko skrócone dane, następowałaby po jego NIP.

Art. 14

Proponowany przepis zakłada, by w stosunku do stanu obecnego, uległ zmianie termin na złożenie wniosku w zakresie niepodjęcia działalności gospodarczej.

Nowelizacją ustawy SDG z dnia 25 września 2015 r. została wprowadzona instytucja „niepodjęcia działalności gospodarczej”. Zgodnie z art 29a ust. 1 SDG w przypadku dokonania wpisu do CEIDG osoba fizyczna może złożyć wniosek o wpis do CEIDG wraz z informacją o działalności gospodarczej najpóźniej do końca upływu dnia poprzedzającego wskazaną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej. Oznacza to, że przedsiębiorca, który np. w dniu 1 października 2016 r. złożył wniosek o wpis i wskazał jako datę rozpoczęcia działalności gospodarczej 1 października 2016 r. nie może złożyć wniosku o niepodjęciu działalności gospodarczej, chociaż tego samego dnia zrezygnował z podjęcia działalności gospodarczej. W związku z powyższym należy przedsiębiorcom umożliwić złożenie wniosku w każdym terminie i podanie prawdziwych informacji. Należy zauważyć, że aktualnie nie wpłynęły informacje z innych organów, aby osoby, które zaznaczyły na formularzu opcję „nie podjąłem działalności gospodarczej”, podały informacje nieprawidłowe.

Art. 15

Przepis ten przewiduje rezygnację – w zakresie danych informacyjnych o przedsiębiorcy – z terminu 7 dni na dokonywanie zmian we wpisie i dokonywania wykreślenia przedsiębiorcy (obecny art. 30 ust. 1 SDG) – przy uwzględnieniu nowego podziału z art. 5 ust. 1 i 2 na dane ewidencyjne i dane informacyjne.

Zmiana ta jest adresowana do przedsiębiorcy, któremu rejestr CEIDG ma służyć jako zbiór danych o nim, kierowanych do innych uczestników obrotu gospodarczego. Należy przedsiębiorcy zaufać, dając mu swobodę i zarazem odpowiedzialność w decyzjach podejmowanych w zakresie publikowania danych dotyczących jego działalności – w zakresie takich danych, jak m.in. informacje o zawieszeniu, rozpoczęciu, zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej. Zmiany we wpisie w zakresie tych danych przedsiębiorca będzie

mógł dokonać w dowolnym terminie od zaistnienia okoliczności powodujących w skutkach konieczność złożenia wniosku o zmianę wpisu lub jego wykreślenie – w takim zakresie, aby wpis zawierał dane zgodne z rzeczywistym, faktycznym stanem rzeczy.

Praktyka ponad 5 lat funkcjonowania rejestru CEIDG pokazała, że termin 7 dni nie jest przez przedsiębiorców przestrzegany. Utrzymanie tego terminu względem danych ewidencyjnych takich jak adres, PKD czy firma, jest jednak konieczne ze względu na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Natomiast w zakresie pozostałych danych, takich jak np. data zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, przedsiębiorca powinien mieć swobodę w jej odzwierciedleniu w CEIDG. Aktualnie przedsiębiorca, który wskazał we wniosku datę zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej i wpis został wykreślony z CEIDG, nie ma możliwości dokonania korekty tej daty. Pomyłki dotyczą w szczególności błędnego rozumienia daty zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, którą jest ostatni dzień jej wykonywania. Natomiast przedsiębiorca często wpisuje dzień, od którego nie prowadzi działalności gospodarczej. Aby zatem dokonać korekty niezbędne jest sprostowanie wpisu na podstawie obecnego art. 35 ust. 3 SDG, co wiąże się z długotrwałą procedurą administracyjną. Należy zatem umożliwić przedsiębiorcy korektę/zmianę błędnie wpisanej danej w każdym czasie, tak aby odzwierciedlić stan faktyczny.

Zmiana ta wydaje się niezbędna również w kontekście dużej liczby często absurdalnych dla przedsiębiorców wniosków o sprostowania, zmiany we wpisie, wykreślenia z urzędu, ponieważ przedsiębiorca np. pomylił się bądź też zmienił zdanie w zakresie daty zaprzestania, itp. Czas poświęcony na wyjaśnienie takich spraw w postępowaniu administracyjnym nie służy przedsiębiorcy i wiąże się z koniecznością jego udziału w postępowaniu poprzez składanie wyjaśnień, oświadczeń oraz zaświadczeń.

W przypadku ewentualnych „nadużyć” w stosowaniu tego przepisu, po stronie CEIDG zawsze istnieje przesłanka do wykreślenia przedsiębiorcy z urzędu na podstawie art. 32 ust. 1 i 3 (niezgodność z rzeczywistym stanem rzeczy) bądź ewentualnie do jego sprostowania na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 3 (sprostowanie wpisu m.in. ze względu na niezgodność z innymi rejestrami). Po stronie zaś takich organów jak ZUS i US istnieją ich własne procedury kontrolne wynikające chociażby ze składanych (bądź nie) deklaracji i składek.

Argumentem za zniesieniem terminu 7 dni na dokonywanie zmian w zakresie danych informacyjnych jest ponadto konsekwencja, do której mogą być pociągnięci przedsiębiorcy z tytułu domniemania prawdziwości danych zawartych we wpisie. W przypadkach bowiem, gdy wobec przedsiębiorcy toczy się postępowanie np. o sprostowanie daty zaprzestania,

przedsiębiorca zdany jest na kilkutygodniowe, czasami kilkumiesięczne oczekiwanie na rezultat postępowania i zmianę tej danej z urzędu. W tym czasie wpis w CEIDG zawiera nieprawdziwe dane, podczas gdy przedsiębiorca samodzielnie mógłby dokonać zmiany w ciągu jednego dnia. Takich postępowań rocznie toczy się ok. 4 tysięcy.

Należy w tym miejscu wskazać również na korzyści, jakie płyną z podobnego rozwiązania, które wprowadzono ostatnią nowelizacją SDG w dniu 19 maja 2016 r. Na podstawie art. 64 ustawy o zmianie ustawy SDG dano bowiem przedsiębiorcom możliwość złożenia wniosku o niepodjęciu wykonywania działalności gospodarczej w tych przypadkach, kiedy nie mogli wcześniej tego zrobić, a we wpisach musieli wskazywać nieprawdziwe daty zaprzestania, chociaż nigdy działalności nie wykonywali. Do tej pory nie odnotowano negatywnych skutków umożliwienia wstecznego wskazywania takiej informacji (brak jest sygnałów na ich temat z takich organów jak ZUS i MF). Może to świadczyć o tym, że przedsiębiorcy najpierw dokonują wszelkich formalności i wyjaśnień właśnie w tych dwóch rejestrach, a dane wpisywane do CEIDG traktują jako informacje wtórne. Jeśli więc ta informacja (np. o dacie zaprzestania) ograniczona jest terminem 7 dni na jej zmianę, a po tym terminie pozostają *de facto* tylko procedury wszczynane z urzędu przez Ministerstwo Rozwoju, przedsiębiorca ma utrudnioną i zbiurokratyzowaną drogę do wskazania prawdziwych danych we właściwym terminie.

Ponadto przedsiębiorca zarówno obecnie, jak i po wprowadzeniu przedmiotowej zmiany, powinien mieć świadomość odpowiedzialności za wykroczenie, którą ponosi w przypadku wykonywania działalności bez wpisu do właściwego rejestru lub w przypadku braku dokonania zmian danych objętych wpisem. Reguluje to art. 60¹ § 1 i 2 Kodeksu wykroczeń. Wysokość grzywny, którą obecnie sąd może orzec, wynosi od 20 zł do 5 tys. zł (art. 24 § 1 Kodeksu wykroczeń).

Art. 16 ust. 2

Na podstawie wskazanego przepisu następuje wprowadzenie w ustawie CEIDGiPIP domniemania prawnego, uznającego nieprzerwane wykonywanie działalności gospodarczej w przypadku posiadania dwóch wpisów, gdy we wpisie wykreślonym data wykreślenia jest o jeden dzień wcześniejsza niż data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej zawarta we wpisie aktywnym.

Praktyka urzędów (m.in. urzędów skarbowych, urzędów pracy, oddziałów ZUS) wskazuje na to, że przedsiębiorca wykreślony z CEIDG traci „swoją historię gospodarczą”. Dokonanie przez niego nowego wpisu uznawane jest przez te urzędy jako podjęcie nowej działalności także

wtedy, gdy pomiędzy wykreśleniem a dokonaniem nowego wpisu nie ma żadnej przerwy. Wykreślenie przedsiębiorcy jest często konsekwencją zaniedbań tego przedsiębiorcy w zakresie obowiązków ewidencyjnych. Nie oznacza wcale zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. Przedsiębiorca ma obowiązek – gdy nadal wykonuje działalność – dokonania nowego wpisu. Może to uczynić – dzięki elektronicznej systemowi wpisu – już następnego dnia od wykreślenia. Jak wskazano wyżej, praktyka wielu urzędów związana ze stosowaniem przepisów szczególnych wskazuje na to, że przedsiębiorca w takim przypadku traci jednak status przedsiębiorcy z doświadczeniem czy też przestaje spełniać warunek wykonywania działalności przez określony czas. Rodzi to konsekwencje finansowe, np. utratę dofinansowania na rozpoczęcie działalności gospodarczej, uznanie niespełnienia warunków prowadzenia działalności gospodarczej na potrzeby uzyskania dotacji, konieczność przeprowadzenia remanentu, czy konieczność kupienia nowej kasy fiskalnej.

Art. 17–19. Rozdział 3 – Zawieszenie wykonywania działalności w CEIDG

W rozdziale tym zawarte są dotychczasowe przepisy ustawy SDG regulujące zasady składania wniosków o zawieszenie i wznowienie wykonywania działalności gospodarczej (obecny art. 32 ustawy SDG).

Projekt uwzględnia zmiany zaproponowane w projekcie ustawy – Prawo przedsiębiorców w zakresie rezygnacji z ustanowienia maksymalnego okresu, na który przedsiębiorca wpisany do CEIDG może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej. Przedsiębiorca będzie miał prawo złożyć wniosek o wpis informacji o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej bez wskazywania okresu, na jaki to zawieszenie następuje (będzie miał obowiązek zgłosić wznowienie odrębnym wnioskiem). Jeżeli jednak przedsiębiorca zdecyduje się – we wniosku o wpis informacji o zawieszeniu – wskazać okres, na jaki zawiesza wykonywanie działalności gospodarczej, wznowienie nastąpi automatycznie z upływem tego okresu.

Duża liczba przedsiębiorców prowadzi działalność, mimo że na podstawie przepisów ustawy SDG podlega wykreśleniu z uwagi na niezłożenie wniosku o wpis informacji o wznowieniu (a w innych rejestrach czyli US, ZUS przedsiębiorca jest „aktywny”, gdyż po okresie zawieszenia opłaca podatki i składki). Proponuje się w związku z tym, aby po upływie okresu zawieszenia, jeżeli przedsiębiorca wskazał go we wniosku o wpis do CEIDG i w tym czasie nie złożył wniosku o wznowienie wykonywania działalności gospodarczej, uznawać, że przedsiębiorca wznowił działalność gospodarczą, a we wpisie przedsiębiorcy automatycznie pojawiała się informacja o wznowieniu działalności. Wówczas to do przedsiębiorcy należał

będzie obowiązek wykreślenia wpisu w związku z zaprzestaniem działalności gospodarczej, ze wskazaniem faktycznej daty tego zaprzestania, co umożliwi mu również nowe rozwiązanie co do terminu na złożenie takiego wniosku (rezygnacja z ograniczenia 7 dni do dokonania zmiany we wpisie bądź dokonanie wykreślenia w związku z trwałym zaprzestaniem).

Za przyjęciem tego rozwiązania przemawiają również argumenty przedstawiane kilka lat temu przez Departament Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów. Z analizy tej jednoznacznie wynikało, że jeżeli po okresie zawieszenia działalności podatnik podejmuje aktywność, która spełnia przesłanki definicji działalności gospodarczej określonej w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, to przychody uzyskane z tej aktywności stanowią dochody z działalności gospodarczej, niezależnie od okoliczności, czy podatnik jest zarejestrowany w CEIDG, czy też nie. Urzędy skarbowe w pierwszym rzędzie kierują się przepisami z zakresu prawa podatkowego.

Art. 20 ust. 2

1. Ustanowienie podstawy prawnej do automatycznej weryfikacji adresu przedsiębiorcy na podstawie danych bazy TERYT. Jeśli dokonano zmian w adresie przedsiębiorcy (np. uchwała gminy o zmianie nazwy ulicy), dane te powinny być „zaciągane” wprost z bazy TERYT, bez konieczności składania wniosku przez przedsiębiorcę. W przypadku zmiany danych adresowych w rejestrze TERYT, CEIDG zmieniałoby te dane po otrzymaniu („zaciągnięciu”) tych informacji z rejestru TERYT.
2. Zmiana nazwiska bez konieczności składania wniosku CEIDG-1, aktualizacja/zmiana na podstawie danych rejestru PESEL – sytuacja podobna jak wyżej w rejestrze TERYT. Aktualnie przedsiębiorca, który zmienił nazwisko (ew. numer PESEL), musi złożyć wniosek o zmianę. Dane te jednak mogłyby być automatycznie zmieniane w oparciu o dane wynikające z rejestru PESEL, bez konieczności wypełniania formularzy przez przedsiębiorcę.

Art. 28 ust. 3

Przepis ten zakłada stworzenie podstawy prawnej zapewniającej dostęp ministra właściwego do spraw gospodarki do danych innych rejestrów. Możliwa będzie także wzajemna weryfikacja danych (obecny art. 27 ust. 5 SDG oraz art. 10 CEIDGiPIP mówią bowiem tylko o danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG).

Pomimo istnienia obecnie art. 27 ust. 5 SDG, zgodnie z którym CEIDG korzysta z informacji zawartych w rejestrach publicznych dostępnych w formie elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG, w szczególności w celu weryfikacji danych wpisanych

do CEIDG, organy odmawiają udzielenia informacji np. o dacie zawieszenia czy zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, wynikającej z ich rejestrów. Nie zapewniają również wglądu do swoich rejestrów (np. CRP-KEP), powołując się na brak podstawy prawnej w swoich wewnętrznych przepisach do udzielania informacji lub korzystania z dostępu do rejestru. Zaproponowane rozwiązanie miałyby na celu skrócenie postępowań administracyjnych dotyczących wykreślenia przedsiębiorcy z CEIDG oraz sprostowania wpisu. Przedsiębiorcy uniknęliby ponadto przedkładania dodatkowych dokumentów niezbędnych do wyjaśnienia sprawy. Postępowania administracyjne nie wymagałyby od przedsiębiorcy dużej aktywności procesowej w postaci składania wyjaśnień, zaświadczeń i oświadczeń. Postępowanie dowodowe mogłoby w wielu przypadkach opierać się wyłącznie na danych zawartych w innych rejestrach, pozyskane z urzędu, bez ujemnych skutków dla prawidłowości ustaleń faktycznych.

Art. 32

Przepis ten reguluje nie tylko zagadnienie posługiwania się dowolnymi adresami bez wiedzy i zgody uprawnionych podmiotów, ale także doprecyzowuje kwestię przedstawiania aktu potwierdzającego fakt władania lub korzystania z nieruchomości wskazanej we wpisie w CEIDG. Dodatkowo doprecyzowano strony postępowania w przedmiocie braku tytułu prawnego do nieruchomości i niezgodności wpisu z rzeczywistym stanem rzeczy. Przepis ten zakłada, że minister właściwy do spraw gospodarki będzie z urzędu wzywał przedsiębiorcę do dokonania zmiany wpisu w przypadku, gdy dane zawarte we wpisie są niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku braku tytułu prawnego do lokalu, minister właściwy do spraw gospodarki będzie prowadził postępowanie administracyjne z urzędu, jak i na wniosek osoby, która przedstawi dowód posiadania tytułu prawnego do nieruchomości, którą przedsiębiorca wskazał we wpisie. Przedsiębiorca będzie zobowiązany do przedstawienia dowodu posiadania tytułu prawnego, czyli dokumentu potwierdzającego uprawnienie do władania lub korzystania z nieruchomości wskazanej we wpisie w CEIDG.

Na wniosek osoby, która przedstawiła dowód posiadania tytułu prawnego do nieruchomości wskazanej we wpisie przedsiębiorcy dane adresowe ww. nieruchomości nie będą publikowane, zarówno w sytuacji gdy przedsiębiorca się wykreśli, zostanie wykreślony w drodze decyzji administracyjnej lub zmieni dane. Dotyczy to także adresów dostępnych w tzw. historii wpisu.

Art. 38–42. Rozdział 6 – Zasady publikowania informacji o pełnomocnikach i prokurentach w CEIDG

Od 2011 r. przedsiębiorca ma możliwość wpisania do CEIDG informacji o ustanowionym pełnomocniku. Wskazanie pełnomocnika we wpisie ma pozytywne skutki finansowe jedynie w działaniach przed organami administracji publicznej (art. 25a ust. 1 ustawy SDG – w praktyce zwolnienie z opłaty skarbowej od przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa).

Z danych zgromadzonych w ST CEIDG wynika, że z możliwości uwidocznienia w CEIDG informacji o udzielonym pełnomocnictwie korzysta ogółem blisko 8,5% przedsiębiorców z ok. 2,5 mln aktywnych przedsiębiorców. Wypracowana praktyka wskazuje na potrzebę rozszerzenia funkcjonalności CEIDG w zakresie elektronicznego udzielania pełnomocnictwa, które publikowane jest przez przedsiębiorcę za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEIDG. Będzie ona stanowiła alternatywę dla występujących powszechnie w obrocie prawnym i gospodarczym tradycyjnych pełnomocnictw udzielonych w formie pisemnej, którymi posługują się przedsiębiorcy. Narzędzie to ma przede wszystkim usprawnić funkcjonowanie przedsiębiorców w obrocie prawnym i gospodarczym, w szczególności przy podejmowaniu działań „na odległość”. Za pomocą systemu teleinformatycznego CEIDG będzie możliwe szybkie i sprawne opublikowanie udzielonego pełnomocnictwa, wyłączając przy tym konieczność posługiwania się każdorazowo jego papierową wersją. Projektowana regulacja z założenia nie uchybia przepisom innych ustaw, które w sposób szczegółowy normują zasady udzielenia pełnomocnictw oraz wszelkie skutki prawne wynikające z tego stosunku prawnego. Przyjmuje się, że opublikowanie przez przedsiębiorcę w CEIDG informacji o pełnomocniku będzie równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa na piśmie.

Opublikowanie pełnomocnictwa w CEIDG będzie skutkowało brakiem obowiązku posługiwania się odrębnym dokumentem pełnomocnictwa w sprawach przed organami administracji publicznej.

Art. 43 ust. 3

Dzięki temu przepisowi możliwe będzie stworzenie nowych kanałów komunikacji z przedsiębiorcami wpisanymi do CEIDG, za pomocą krótkiej wiadomości tekstowej wysyłanej na telefon komórkowy.

Przepis stanowić będzie wyraźną podstawę prawną do przekazywania ważnych informacji przedsiębiorcy za pomocą innych kanałów komunikacji niż droga tradycyjna, tj. papierowa. Przedsiębiorcy podają w formularzu CEIDG-1 w rubryce dane kontaktowe numer telefonu. Na ww. numer telefonu mogłyby być przesyłane informacje o zmianie danych wpisowych oraz komunikaty np. o zbliżającym się upływie terminu zawieszenia. Pozwoliłoby to przedsiębiorcy na podjęcie odpowiednich działań w zakresie zarządzania swoim wpisem.

Art. 49 ust. 2 i 3

Propozycja wynika z konieczności zachowania zgodności przepisów z zasadami celowości i proporcjonalności przetwarzania danych osobowych oraz prawem do bycia zapomnianym, wyrażonymi w przepisach prawa unijnego (rozporządzenie RODO) wchodzącymi w życie w maju 2018 r. Proponujemy wskazanie 10-letniego okresu przetwarzania danych przedsiębiorcy wykreślonego z CEIDG. Tak wskazany okres realizuje wyżej wskazane zasady przetwarzania danych osobowych przedsiębiorców wykreślonych z CEIDG, którego celem jest umożliwienie ustalenia zmian zachodzących we wpisach przedsiębiorcy, np. w celu dochodzenia roszczeń od tego przedsiębiorcy. Takie samo rozwiązanie dotyczyć będzie również osób, które dokonały wpisu do CEIDG, ale ostatecznie nie podjęły działalności gospodarczej i dokonały zgłoszenia tego faktu. Określenie 10-letniego okresu przechowywania i udostępniania tych danych podyktowana jest koniecznością umożliwienia identyfikacji byłych przedsiębiorców, w celu np. dochodzenia od nich roszczeń związanych z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą. Biorąc pod uwagę termin przedawnienia roszczeń oraz czas rozpatrywania sporów przez sądy, tak określony okres spełnia zasady adekwatności i celowości, a jednocześnie zapewnia bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

Usunięcie wyłączenia stosowania ustawy o ochronie danych osobowych do danych, które są udostępnione w CEIDG

W momencie wejścia w życie rozporządzenia unijnego RODO (maj 2018 r.) obowiązująca obecnie ustawa o ochronie danych osobowych przestanie obowiązywać. Propozycja ma zatem dostosować stan prawny do nowych warunków przetwarzania danych osobowych. RODO co do zasady nie różnicuje poziomu ochrony danych osób fizycznych wykonujących i niewykonujących działalności gospodarczej.

Art. 50–65. Dział III – Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy (PIP)

Art. 50

W przepisie tym następuje wyznaczenie ministra właściwego do spraw gospodarki jako organu prowadzącego Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy. Wskazano w nim podstawowe zadania PIP, w szczególności zapewnienie możliwości realizacji spraw, pod którymi należy rozumieć procedury i formalności związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zapewnienie dostępu

do informacji o sposobie ich realizacji. Określono również sposób jego prowadzenia przy użyciu systemu informatycznego, ustanowiono zakres informacji, do których dostęp zapewnia PIP. Ponadto art. 50 nakłada na PIP obowiązek realizacji zadań punktu kontaktowego dla administracji oraz punktu kontaktowego dla usługodawców i usługobiorców, o których mowa w art. 3c ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Uznano, że nie jest zasadne utrzymywanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki odrębnych portali o zbliżonym zakresie informacyjnym.

Art. 51

Na podstawie wskazanego przepisu następuje nałożenie na PIP obowiązku umożliwienia składania za pośrednictwem Punktu wniosków, oświadczeń lub notyfikacji w sprawach związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej, w tym również wniosków do CEIDG. Ma to zapewnić większą integrację rejestrów, których celem jest gromadzenie i udostępnianie informacji o podmiotach gospodarczych, niezależnie od formy prowadzonej działalności gospodarczej.

Należy zaznaczyć, że udostępnianie usług online i integracja systemów i rejestrów publicznych jest procesem rozłożonym w czasie. Planowane jest stopniowe udostępnianie możliwości realizacji online większości zidentyfikowanych spraw, w szczególności tych, które nie są obecnie możliwe do wykonania za pośrednictwem systemów dziedzinowych, a tam gdzie jest to zasadne i możliwe stopniowe integrowanie systemu PIP z systemami dziedzinowymi i regionalnymi we współpracy z innymi organami władzy państwowej.

W ust. 2 zawarta jest propozycja uproszczeń w uzyskiwaniu zaświadczeń z ZUS i US – dla przedsiębiorców za pośrednictwem PIP. Za pomocą PIP, bez konieczności udawania się osobiście i odbierania dokumentu w wersji papierowej, byłoby możliwe uzyskanie informacji o niezaleganiu w podatkach i innych należnościach (US) oraz o niezaleganiu w opłaceniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (ZUS).

Ust. 4 określa sposób przechowywania, udostępniania lub dostarczania wniosków do organów realizujących sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1. Wnioski mogą być przekazywane na elektroniczne skrzynki podawcze tych organów lub do systemów informatycznych prowadzonych przez te organy. W ust. 4 określono sposób podpisywania wniosków składanych do organów za pośrednictwem PIP. Ust. 5 zobowiązuje PIP do umożliwienia organom realizującym procedury za pośrednictwem Punktu do przekazywania i przesłania osobie

składającej dokumenty urzędowego poświadczenia odbioru. W ramach art. 51 zawarto regulacje dot. terminu wszczęcia spraw realizowanych poprzez PIP oraz zobowiązano Punkt do umożliwienia doręczenia dokumentów w trybie właściwym dla sprawy, której dotyczy. W ust. 8 zawarto czytelne i jednoznaczne uprawnienie do przechowywania przez PIP dokumentów i danych związanych z realizacją spraw. W celu zapewnienia odpowiedniego okresu przechowywania informacji o przebiegu sprawy, m.in. na okoliczność ew. sporów pomiędzy użytkownikami PIP a właściwymi organami, określono 10-letni minimalny okres przechowywania i przetwarzania dokumentów w systemie teleinformatycznym. Ust. 9 nakłada na PIP obowiązek umożliwienia dokonania elektronicznie opłat skarbowych za wystawienie dokumentów, o których mowa w ust. 2, co oznacza, że zostaną w pełni zelektronizowane procesy związane z wydawaniem ww. zaświadczeń i staną się możliwe do realizacji przez przedsiębiorców bez wychodzenia z domu.

Art. 52

W przepisie tym następuje uszczegółowienie zakresu informacji udostępnianych poprzez PIP oraz określenie terminów, trybu i sposobu udzielania informacji na wniosek osób zainteresowanych. Różnicą w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów jest jednoznaczne nadanie Punktowi uprawnienia do udzielania odpowiedzi na wnioski w przypadku, gdy wnioskowana informacja jest dostępna w zasobach informacyjnych Punktu. Zmiana ta odciąży urzędy od odpowiadania na często powtarzające się zagadnienia, na które odpowiedź została opracowana i zamieszczona w bazie wiedzy PIP. Obowiązek odpowiadania na trudne i bardziej złożone zagadnienia, które nie zostały opracowane i zamieszczone w bazie wiedzy PIP, pozostaje po stronie podmiotów odpowiedzialnych za realizację procedur lub odpowiedzialnych za przygotowanie przepisów, na podstawie których realizowana jest dana procedura. Zarówno pytania, jak i odpowiedzi przesyłane są za pośrednictwem PIP, co pozwala na gromadzenie wiedzy o często zadawanych pytaniach i opracowanie treści informacyjnych, które będą mogły zasilić bazę wiedzy PIP .

Ponadto, ponieważ przepis art. 50 ust. 4 wyłącza spod spraw załatwianych przez Punkt możliwość prowadzenia postępowań odwoławczych i kontrolnych, to jednak w art. 52 ust. 1 pkt 1 wyraźnie zobowiązano organy prowadzące sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1, do udzielenia wszelkich informacji na temat procedur dotyczących tych kontroli i odwołań, wiążących się z podejmowanym rodzajem działalności. Są to niezwykle istotne informacje, ponieważ przedsiębiorcy chcą mieć świadomość np. co do tego, jakie konkretnie procedury kontrolne mogą być wobec nich zastosowane przy wykonywaniu danego rodzaju działalności.

Ponadto zobowiązano organy prowadzące sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3, do zapewnienia kompletności, aktualności, zgodności z obowiązującym prawem, zrozumiałości i przejrzystości informacji udostępnianych za pośrednictwem PIP. W ust. 4 zdefiniowano termin „kompletności” informacji, co pozwoli na wyeliminowanie informacji, która poprzez odwołania do innych aktów prawnych staje się zawila i niezrozumiała. Ust. 5 nadaje uprawnienie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zwrócenia się do innych organów realizujących zadania publiczne o wytworzenie, zaktualizowanie, korektę informacji publikowanej w PIP. Ust. 6 uprawnia PIP do udostępniania informacji w językach obcych.

Art. 53

Jednoznacznie wyłączono z zakresu zadań PIP prowadzenie doradztwa w indywidualnych sprawach.

Art. 54

Przepis ten dokonuje bezpośrednio transpozycji dyrektywy usługowej w zakresie obowiązku udostępniania informacji o adresach stron internetowych pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach.

Art. 55

Przepis ten zapewnia umożliwienie realizacji procedur administracyjnych związanych z działalnością gospodarczą, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydawaniem europejskiej legitymacji zawodowej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 56

Na mocy wspomnianego przepisu następuje nałożenie ogólnego obowiązku na organy prowadzące sprawy związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej do zapewnienia możliwości dokonania płatności elektronicznej w przypadku, gdy dana sprawa wymaga wniesienia opłaty. PIP zapewni urzędowi możliwość wykorzystania funkcjonalności pozwalającej na realizację płatności online w przypadku realizacji usług drogą elektroniczną. Przepis ma zapewnić transakcyjność i możliwość realizacji spraw w pełni elektronicznie za pośrednictwem strony internetowej PIP.

Art. 57

Zawiera on upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, które określi sposób i tryb współpracy organów prowadzących sprawy związane z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych, świadczeniem usług transgranicznych oraz wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej z PIP. Jest to delegacja fakultatywna, ponieważ potrzeba wydania rozporządzenia może pojawić się wraz z technologicznym lub organizacyjnym rozwojem usług Punktu lub znaczącym wzrostem zainteresowania jego usługami.

Art. 58

Przepis ten zawiera upoważnienie ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia regulującego tryb i sposób funkcjonowania PIP oraz korzystania z niego przez użytkowników. Jest to delegacja fakultatywna. Potrzeba wydania rozporządzenia może zaistnieć w przypadku technologicznego lub organizacyjnego rozwoju usług świadczonych przez Punkt Informacji dla Przedsiębiorcy lub w przypadku znaczącego wzrostu zainteresowania jego usługami.

Art. 59

Na podstawie tego przepisu może nastąpić fakultatywnie powierzenie przez ministra właściwego do spraw gospodarki zadań PIP innym podmiotom. Przepis ten może mieć zastosowanie w przypadku braku możliwości zapewnienia zasobów niezbędnych do technicznego, kadrowego i organizacyjnego utrzymania Punktu w ramach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 60

Przepis ten zawiera upoważnienie ministra właściwego do spraw gospodarki do opublikowania na stronie Punktu Informacji dla Przedsiębiorcy informacji o warunkach organizacyjno-technicznych udostępniania i korzystania z usług świadczonych przez Punkt. Informacja ta będzie swego rodzaju regulaminem udostępniania i wykorzystywania usług Punktu przez obywateli oraz organy prowadzące sprawy, o których mowa w art. 50 ust. 3 pkt 1. Jest to upoważnienie obligatoryjne pozwalające na stosowanie zasad adekwatnych do stopnia rozwoju udostępnianych usług i utrzymanie wymaganego poziomu bezpieczeństwa przy zmieniających się warunkach technicznych wynikających z postępu technologicznego.

Art. 61

Wyrażona została w nim zasada ogólna, zobowiązująca PIP oraz organy udostępniające informacje za jego pośrednictwem, do stosowania prostego i zrozumiałego języka, co przyczyni się do powstawania treści, na podstawie których odbiorca nieposiadający przygotowania prawniczego, uzyska jednoznaczną informację o swoich prawach i obowiązkach.

Art. 62

Przepis ten zakłada obowiązek zapewnienia spójności informacji i usług dotyczących spraw związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej udostępnianych za pośrednictwem systemów informatycznych ministra właściwego do spraw gospodarki oraz systemów jednostek jemu podległych i nadzorowanych.

Art. 63

Przepis ten jednoznacznie upoważnia PIP do informowania przedsiębiorców o istotnych dla nich wydarzeniach, terminach i obowiązkach związanych z podejmowaną lub prowadzoną działalnością gospodarczą, z wykorzystaniem urzędzeń umożliwiających indywidualne porozumiewanie się na odległość, np. telefonicznie, za pośrednictwem email, sms, itp. Ponadto przepis ten pozwoli na tworzenie i funkcjonowanie w ramach PIP fizycznych placówek wspomagających przedsiębiorców w realizacji spraw drogą elektroniczną oraz ułatwiających kontakt z nimi.

Art. 64

Przyjęte zostało zobowiązanie organów władzy publicznej do udzielania za pośrednictwem PIP informacji w sprawach, w których nie są podmiotami realizującymi, ale odpowiadają za przygotowanie przepisów w ramach kierowanych działów administracji rządowej, które to ustawowo ustanawiają przebieg procedur administracyjnych realizowanych później np. przez jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 65

Przepis ma na celu usprawnienie procesów związanych ze zbieraniem od obywateli sugestii i pomysłów dot. treści publikowanych w PIP oraz funkcjonalności systemu teleinformatycznego Punktu. Zgodnie z proponowanym przepisem sugestie przesyłane poprzez PIP nie stanowią skarg i wniosków, o których mowa w dziale VIII Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgłaszane sugestie po dokonaniu anonimizacji mogą być przesyłane innym organom lub publikowane w PIP.

4. Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Proponowane przepisy zawierają rozwiązania umożliwiające przedsiębiorcom realizację innych niż ewidencyjne obowiązków, np. możliwość zarejestrowania i wyrejestrowania pracownika. Stworzenie przedsiębiorcom możliwości zmiany/korygowania danych informacyjnych oraz stworzenie podstawy prawnej do przechowywania wszystkich danych zawartych we wniosku w celu „prewypełniania” kolejnego wniosku w sposób istotny przyczyni się do zmniejszenia obciążeń biurokratycznych. W CEIDG uwidaczniane będą również informacje o pełnomocniku, prokurencie, w tym historia udzielanych pełnomocnictw i ustanowionych prokurentów. Narzędzie to ma przede wszystkim usprawnić funkcjonowanie przedsiębiorców w obrocie prawnym i gospodarczym. Spowoduje to jednocześnie zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez MŚP, przez co stymulowany będzie ich rozwój.

5. Wejście w życie ustawy

Ustawa, z uwagi na ścisły funkcjonalny związek z ustawą – Prawo przedsiębiorców, wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w odrębnej ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej.

6. Informacje dodatkowe

1) Zgłoszenie lobbingowe

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

2) Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

3) Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym projekt ustawy nie będzie podlegał notyfikacji.